

FEHÉR FERENC

AHOL KOSZTOLÁNYI SZÜLŐHÁZA ÁLLT...

Kiss Ferencnek, szeretettel

*Itt állt a ház... Helyén kávéházi szöglet,
ahová bárki hivatalan tér be.
S kint már villamosok sem csörögnek
a fakó Palicsi úti éjbe.*

*Nem bánják félelmed, szegény kisgyermek,
az unott átutazók, méla arcok,
csak borosan bőfögnek ágyad felett,
és föl se sikolthatsz: »Mit akartok?«*

*Itt állhatott: ágyad szélére ülnek.
Látod, innen árnyad se menekül meg —
bölcshelyed törzsvendége lettél...*

*Csak tátog ránk rák roncsolta torkod.
»Fizetni!« — már vad jelekre bontod,
küszöböd nem lelő árny, drága testvér.*

1974. november 4.